

■ «Χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων»

Οἱ Χαιρετισμοὶ καὶ τὰ μάγια*

«Ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε»

Ναὶ ἔτσι ἀκριβῶς εἶναι: Ἡ Παναγία μας ποτὲ δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε. Εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ πάντα δύναται νὰ κάνη.

Στὴν Εὐχὴ τοῦ Ἀποδείπνου λέγουμε:

«Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ, ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτευχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὧψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα...».

Δὲν ὑπάρχει Ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ νὰ μὴ ἀναφέρεται στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἰδιαίτερα μᾶς βοηθᾷ στὸν πόλεμο κατὰ τῶν δαιμόνων. Καὶ μόνο στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματός Της χάνονται.

* * *

Ὁ Γέροντας Ἐφραίμ τῆς Ἀριζόνας, σύμφωνα μὲ Ἐπιστολὲς πρὸς πνευματικά του παιδιὰ, προτρέπει καθημερινὰ νὰ διαβάζουμε τοὺς Χαιρετισμούς. Αὐτὴ τὴν συνήθεια τὴν πῆρε ἀπὸ τὸν Γέροντα Ἰωσήφ τὸν Ἠσυχαστὴ καὶ τὸν συνασκητὴ τοῦ Ἀρσένιο τὸν Σπηλαιώτη, ποὺ κατὰ τὴν διάρκεια ὅλου τοῦ χρόνου διάβαζαν τοὺς Χαιρετισμούς.

Γέρον Παῖσιος: «Οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας εἶναι δοξολογία. Μπορεῖς νὰ τοὺς λὲς σὰν εὐχαριστία στὴν Παναγία, ὅταν ἐκπληρώνει κάποιον

αἰτημά σου. **Ὁ**χι ὅλο νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὴν Παναγία, ἀλλὰ νὰ Τὴν εὐχαριστοῦμε κιόλας. **Οἱ** Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας, περιέχουν πολλὴ Χάρη».

* * *

Ὁ πατὴρ Δημήτριος Γκαγκαστάθης λέει: «**Δ**ὲν θὰ ἐγκαταλείψης τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου. **Θ**ὰ χαιρετᾷς πάντα τὴν Παναγία!».

Ἔνα τέτοιο περιστατικὸ συνέβη καὶ μὲ τὴν ἀνάγνωση τῶν Χαιρετισμῶν:

«Ἐρχονται καὶ μοῦ λένε... Παππούλη πήραμε καὶ διαβάζουμε τοὺς Ἐξορκισμοὺς τοὺς Ἁγίου Κυπριανοῦ. **Κ**αὶ τὸ λένε μὲ μία εὐκολία...

Τοὺς λέω, αὐτὰ εἶναι λόγια τῶν Ἱερῶν, μὴ διαβάσετε ἐσεῖς Ἐξορκιστικὰς Εὐχὰς. **Δ**ὲν ἔχετε τὴν Ἱερωσύνη. **Τ**ί νὰ πῶ; **Ὁ** κόσμος τὰ δικά του κάνει. **Τ**οὺς καταλαβαίνω, ἀπελπισμένοι εἶναι καὶ γιὰ αὐτὸ τὸ λέω καὶ σὲ αὐτὲς καὶ σὲ ἐσᾶς. **Θ**έλετε προστασία ἀπὸ τὰ μάγια καὶ τὰ δαιμόνια; **Τ**οὺς Χαιρετισμοὺς νὰ λέτε, κάθε μέρα, πολλὰς φορές, μέχρι ποὺ θὰ τοὺς μάθετε ἀπ' ἑξῶ.

Ἀχ... νὰ ξέρατε πόσο τοὺς καῖνε τοὺς δαίμονες οἱ Χαιρετισμοί... **Δ**ὲν θὰ ἔπρεπε νὰ σᾶς τὸ πῶ, ἀλλὰ ἄς εἶναι...

Μοῦ ἤλθε μιὰ νέα κοπέλλα μὲ τὴν μητέρα της, κοσμικὴ κοπέλλα... **Δ**ὲν φταῖνε καὶ τὰ παιδιὰ· αὐτὰ βλέπουν νὰ γίνωνται, αὐτὰ κάνουν, δὲν καταλαβαίνουν πὼς μὲ τὴν ἐφάμαρτη ζωὴ ἀνοίγουν τὴν πόρτα στοῦ διαβόλου καὶ τὰ δαιμόνια του...

Λοιπόν, ἡ κοπέλλα ἄρχισε νὰ μὴ θέλῃ νὰ πάῃ στὴν Σχολὴ της, σπούδαζε στὸ Πανεπιστήμιο, κλείστηκε στὸν ἑαυτὸ της, εἶχε μαῦρες σκέψεις, νὰ κάνῃ κακὸ στὸν ἑαυτὸ της... **Τ**έτοια τῆς ἔβαζε στὸ μυαλὸ ὁ παμπόνηρος. **Ἀ**πελπίστηκε αὐτὴ, ἀπελπίστηκε καὶ ἡ μάνα καὶ ἤλθαν ἐδῶ στὸν Ἅγιό μας, νὰ προσκυνήσουν νὰ λυτρωθῇ.

Μὲ πιάνει ἡ μάνα της. **«**Παππούλη μου τὸ καὶ τὸ μὲ τὸ παιδί μου, σὲ παρακαλῶ διάβασε τὶς Εὐχὰς νὰ φύγῃ τὸ κακόν». **Τ**ί νὰ κάνω; **Τ**ὶς λυπήθηκα καὶ τὴν ἔφερα ἐδῶ δὴ ποὺ βλέπετε καὶ τῆς δίνω νὰ διαβάξῃ λίγο ἀπὸ τὸν Παρακλητικόν, ἐνῶ ἐγὼ ξεκίνησα νὰ λέω ἀπὸ μέσα μου τοὺς Χαιρετισμούς.

Ὅταν ἔφτασα στὸ γράμμα Λ ἐκεῖ ποὺ γράφει αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπα, δηλαδὴ τὸ “Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων”, τὸ ἐπανελάβα δυὸ τρεῖς φορές... **Κ**αὶ ὦ Παναγία μου τί ἔγινε...!

Ἡ ἡρεμὴ κοπελλίτσα ποὺ διάβαζε ἀργὰ τὶς ὡδὲς τοῦ Παρακλητικοῦ, γυρνάει ξαφνικὰ τὸ κεφάλι της, μοῦ ρίχνει μιὰ ἀγριεμένη ματιά, πὼς νὰ σᾶς τὸ πῶ, βλοσυρὴ ματιά, σᾶς τὸ λέω καὶ ἀνατριχιάζω, καὶ μὲ μία φωνὴ ἀλλόκοτη, τραχιά, ἄγρια, ἀπόκοσμη, σὰν νὰ γρύλιζε ἄγριο ζῶο, ξεστόμισε: **“Σ**κάσε τραγόπαπα, σκάσε πιά, δὲν βαρέθηκες νὰ τὴν

χαιρετᾶς τὴ Μαρία...” ...**Κ**αὶ μετὰ ἄρχισε ἓνα ὀχετὸ ἀπὸ βωμολοχί-
ας... **Α**χ Παναγία μου, δὲν μίλαγε ἡ κοπελλίτσα, ὁ μυσαρὸς μίλαγε...

Σταύρωνα τὸ κορίτσι μὲ τὸν Σταυρὸ καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο ἡρέμησε
καὶ συνέχισε νὰ διαβάζει καὶ τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Κοιμήσεως καὶ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, ἡρεμα ὡς πρὶν, σὰν νὰ μὴ
ἔγινε τίποτα· δὲν τὸ θυμόταν κἄν μετὰ.

Ξαναῆλθε μὲ τὴν μητέρα της, μιὰ δυὸ φορές καὶ τὴν ξαναδιάβασα,
ἀλλὰ δὲν ξανάπε τὸ δαιμόνιο αὐτὰ τὰ λόγια...

Μετὰ μοῦ εἶπε ἡ Ἠγουμένη, ὅτι στὴν Παναγιά ποὺ εἶχαν πάει νὰ
προσκυνήσουν, ἦλθε στὴν κοπέλλα ἔντονη ἀδιαθεσία, βγῆκε ἔξω καὶ
ἔκανε ἐμετὸ πολὺ καὶ μετὰ ξαλάφρωσε... **Ἡ** Παναγία μας τὴν ἐλευτέ-
ρωσε στὸ σπίτι Της. **Τ**ὸ ξέρετε δά, ὅτι ἡ Παναγιά πρώτη φορὰ μυρό-
βλυσε τὴν ὥρα ποὺ τῆς ἔψαλλαν τοὺς Τέταρτους Χαιρετισμοὺς πρὶν
πολλὲς δεκαετίες... **Τ**υχαῖο δὲν νομίζω νὰ ἦταν, ὅτι ἐκεῖ ἐλευθερώθη-
κε τὸ κορίτσι.

Ἐ, ἀπὸ τότε κατάλαβα πιά ξεκάθαρα τὸ πόσο τὸν καῖνε τὸν διάβο-
λο οἱ Χαιρετισμοί. **Κ**αὶ γιὰ αὐτὸ τὸ λέω καὶ τὸ ξαναλέω. **Μ**ὴ πιάνετε
νὰ λέτε λόγια τῶν παπάδων, μὴ διαβάζετε Εὐχὲς Ἐξορκιστικές, τοὺς
Χαιρετισμοὺς νὰ λέτε.

Μοῦ λένε: **“Π**αππούλη μου, διαβάζουμε, ἀλλὰ εἶναι ἀρχαῖα καὶ
δὲν τὰ καταλαβαίνουμε”. **Τ**οὺς λέω: **“Ἀ**ὲν πειράζει, τὰ καταλαβαίνει
ὁ διάβολος μὲ τοὺς δαίμονές του καὶ παίρνουν δρόμο καὶ τρέχουν·
ἀκούσατε... Μαρία Τὴν εἶπε τὴν Παναγία μας. **Ἀ**ὲν τολμᾷ κἄν νὰ Τὴν
ἀποκαλέσει μὲ τὸ Ὄνομά Της, Παναγία ἢ Θεοτόκο, καίγεται, ὅταν Τὴν
ἀκούη νὰ Τὴν ἐπικαλούμεθα καὶ νὰ Τὴν χαιρετίζουμε μὲ τοὺς Χαιρε-
τισμοὺς Της”».

(*) Ἐφημ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.536/28.3.2025, σελ. 3. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.